Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26418
Copyright: Admont, Benediktinerstift

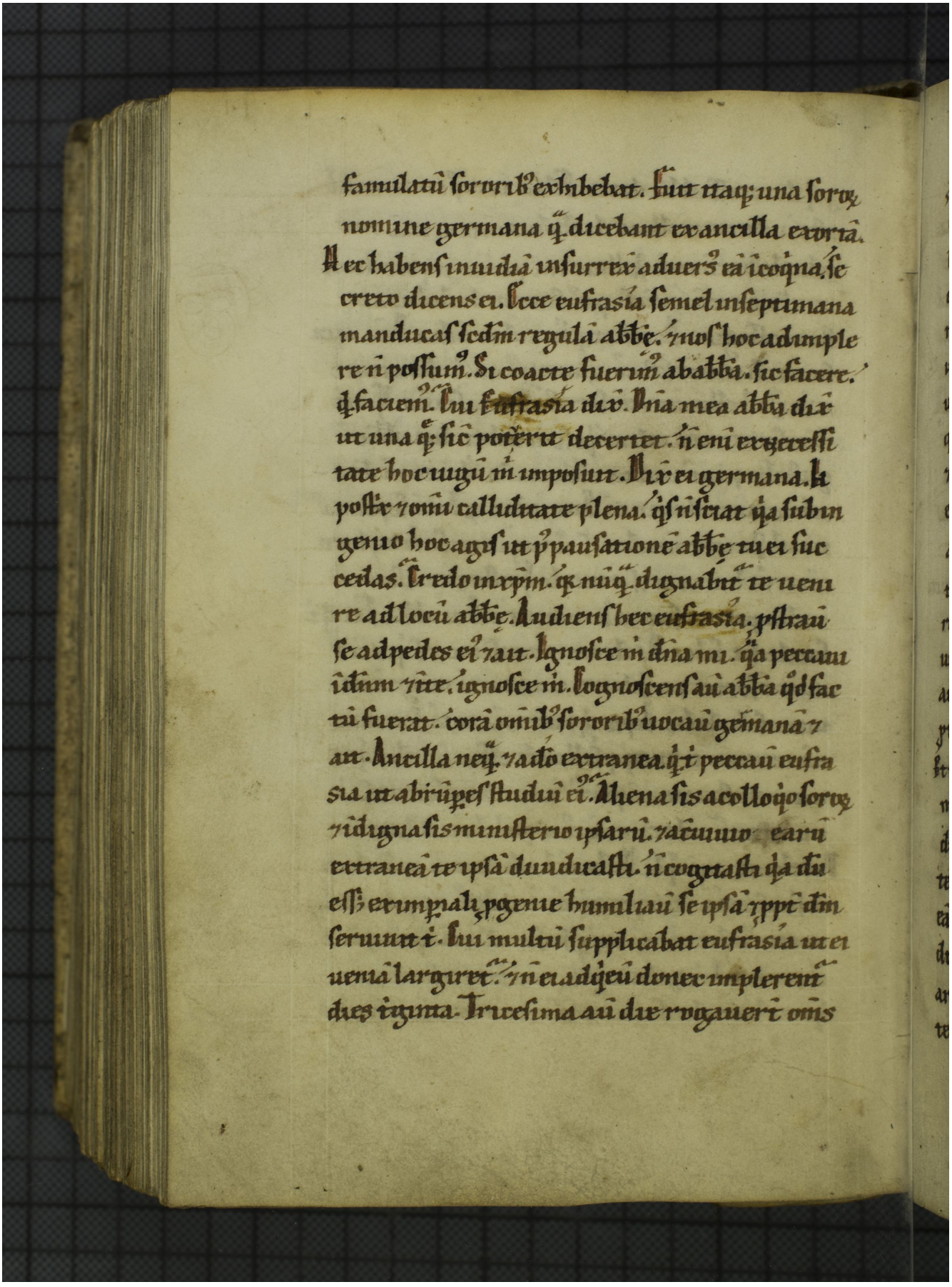

famulatū sororib⁹ exhibebat. Fuit itaq; una soror
nomine germana q̄. dicebant ex ancilla exorta.
Hec habens inuidiā insurrexit aduers⁹ eā i cogitatione se
creto dicens ei. Ecce eufrasia semel in septimana
manducas scdm regulā abbē. nos hoc adimplere
n̄ possum⁹. Si coacte fuerim⁹ ab abbā. sic facere.
q̄ faciem⁹. Cui eufrasia dix. Mea mea abbā dix
it una q̄ sic̄ posset decenter. n̄ enī excusabilitate
hoc iugū m̄ imposuit. Dix ei germana. Ha
postea nomen calliditate plena. q̄s n̄ sciat q̄a subin
genuo hoc agis ut p̄ occasionē abbē tuei suc
cedas. Sed deo in xp̄o. q̄ nūq̄ dignabit̄ te uenire
ad locū abbē. Audiens hec eufrasia. prostrauit
se ad pedes ei dicit. Ignosce m̄ dna mea. q̄a peccauī
in deum et te. ignosce m̄. Cognoscens aut abba q̄d fac
tū fuerat. coram omnib⁹ sororib⁹ uocauit germanā et
ait. Ancilla nequā. et adeo extranea q̄ti peccatū eufra
sia ut abierit pene studium ei. Aliena sis a colloquio soror
et indigna sis ministerio ipsarum. et actutum ea
extraneā te ipsā de monasterio. n̄ cognouisti q̄a de
esse⁹ exemplo gregis humiliauit se ipsa et propter dm
seruuit ei. Cui multum supplicabat eufrasia ut ei
uenia largiret. et n̄ ei adiecit donec implerent̄
dies triginta. Tricesima aut die rogauerit oms